

Fredag 12 februari

Diverse

Några läsare har tyckt att det var en negativ ton i förra numret. Medges. Vi kompenserar med förhoppningsvis positiva (men sakliga!) rapporter från vänsterpartiets lokala årsmöte.

Vad beträffar VB suckade vi över den sviktande upplagan och ekonomin. Även i det avseendet ljusnade bilden en smula på årsmötet: enligt de aktuella siffrorna är vi fortfarande över fyra-hundra läsare.

Och en kommentar till Håkan Olsson (se insändare på sid. 4): Javisst. Närmast ser vi fram mot rapporter från mps (förhoppningsvis stormiga, jag menar för läsvärdets skull) års- och andra medlemmöten. Men vi ska inte bara raljera om viktiga ting. VBs spalter är verkligen öppna för texter om mp och av mp-are.

En läsare undrade över sign. Hefaiostos insändare. Hade han inte missförstått saken? Det ser så ut. När det gäller koldioxid är veden miljöneutral eftersom den ingår i ett kortsiktigt (jämfört med fossilvätecykeln) kretslopp. Däremot skapar den ofullständiga förbränningen skadliga kolväten, och det var dem som Margareta Winberg och Per Kägeson avsåg. Den senare föreslår dock att man ska få tända två trivselbråsar i veckan. (Vandringssektionen ska f.ö. samlas kring en bamsig lägereld på lördag kväll; anmälan till Gunnar Sandin, tel. 135899.)

Bör man verkligen angripa Margareta Winberg för hennes flygresor, frågades det också? Ja, det bör man! Inte i första hand för att hon använde sina fria uppdragsresor för att besöka sin älskade utan för att hon flög. Vill man att ens miljöengagemang ska tas på allvar ska man undvika att "svina ner luften tillsammans med andra jetsetare", för att citera sign. Lucifer. Motsvarande kritik drabbar naturligtvis även t.ex. Rolf Nilson.

Missa inte

att blomsterhandeln Iris på Klostergatan nu inlett sin årliga vårvinterskyltning med mimosa på fasaden. Särskilt anslående var det i yrsnön i lördags. Väl värt en extra omväg.

VB:s estetiska utskott

Vänsterpartiets årsmöte:

Inga 40-talister i nya styrelsen

Vänsterpartiet i Lund begick sitt årsmöte i lördags. Det var ett rätt välbesökt möte där det diskuterades mycket och där motsättningar inte saknades, men det hela gick sansat till. Den enda ordentliga omröstningen gällde inte oväntat EG. Den nya styrelsen blev både liten och snett könsfördelad p.g.a. rekryteringssvårigheter. Det kan noteras att den för första gången på snart tre decennier inte har några ledamöter som är födda på det gyllene 40-talet.

Ny ordförande blev Henrik Smith, universitetslärare och forskare i zoologi, som intervjuas på annan plats.

Begränsat tålamod

Ni i Lund får ha tålamod med oss andra. Vi har inte kommit lika långt som ni i diskussionen. Den repliken från en uppsvensk vänsterpartistrefererades av Ann Schlyter. Ja, den diskussion som fördes i anslutning till rapporten från partikongressen tyder på att den har täckning. Den långa och intensiva debatt som har förts i Lund kring vänsterns karaktär och förnyelse, plus det faktum att flera medlemmar är engagerade i centrala partiinstanser, har lett till att det är god klass på argumenten. Men stämningen på mötet visade också att de flesta är villiga att vänta in eftersläntarna norrut.

Dock inte alla. Med på mötet var avhopparna Ulf Nymark och Gunlög Stenfelt, och det nämndes om ytterligare politiska avhopp som skett efter kongressen.

Majoritetens inställning framgår av det "öppna brev" som också publiceras separat. Det formulerades som den avgående styrelsens yttrande över den motion som ville att Lund skulle hålla inne med de ekonomiska bidrag som normalt reläas till högre instanser.

– Det gäller för Lund att behålla problemformuleringsinitiativet, sa Henrik Smith, också han optimistisk om den lokala debattens möjligheter att påverka partiet i stort.

Vänsterpartiets försprång

Rolf Nilson beklagade att partiets vändning mot en realistisk ekonomisk politik har kommit så sent. Under förra perioden hade vi reellt kunnat påverka regeringspolitiken. Nu handlar det närmast om moralisk uppbyggnad.

Men med riksdagsarbetet som utgångspunkt fanns det positiva ting att peka på. I två viktiga avseenden ligger vi tidsmässigt före socialdemokraterna, menade han. Det ena gäller sambandet mellan produktion och miljö, där det trots den svåra arbetslösheten och krisen i övrigt inte höjs några v-röster för att tumma på miljökraven. Vi säger inte att fortsatt tillväxt är omöjlig men den får inte vara skadlig, och vi har just nu ett stort uppställningsarbete framför oss. Något som ger jobb – sanering av sjuka hus är ett exempel.

Det andra förslaget har vi i får numera positiva syn på de små företagen, deras förmåga att generera idéer och jobb, där s har haft svårare att bryta med arbetarrörelsens traditionella syn. Konkret har vår förändring yttrat sej i att vi ställt upp på skattelättnader för dem.

Apropå skattelättnader håller vänsterpartiet i årets budgetmotion fast vid kravet på sänkt matmoms. Den ska dock finansieras med ökad skatt på högre inkomster vilket ger en önskvärd omfördelningseffekt.

EG-tvist

Arbetslösheten fördöms i allmänna ordalag men gör vänsterpartiet i Lund tillräckligt för att stärka opinionen, frågades det. Det dåliga gensvaret på försök till mobilisering av de arbetslösa själva visar hur stor rädlösheten är. Då är det de politiska organisationernas uppgift att ge röst åt de röstsvaga. Men, invände Rolf Nilson, folk i gemen inser att det inte finns några enkla lösningar, och därför går de inte ut på gatan.

Europafrågan håller på att avlösa stadstillväxtfrågorna som det stora tvisteämnet på vänsterpartiets medlemmöten i Lund. Ett anslag gavs redan i hälsningen från distriktsordföranden Jesper Krenchel som varnade för

ensidighet i inställningen till EG/EU.

Konkret gällde det denna gång om lokalavdelningen av "Nej till EG" skulle få anslag (3000 kr föreslogs, alternativt lägre belopp). Det var styrelsen som hade hänskjutit frågan till medlemsmötet. I diskussionen värderades EG-motståndet men även olika grundhållningar till den europeiska integrationen framkom. Med den knappa majoriteten 12-11 beslöt att det trots allt var styrelsen som skulle avgöra saken.

Kandidatbrist

Styrelsen ja. Mötet accepterade valberedningens förslag att skära ner antalet till sju. Dock fanns det nu bara sex villiga kandidater så ett fyllnadsväl får hållas. Kompletteringen ska gälla en kvinna. I de nya stadgar som kongressen antogs föreskrivs jämn könsfördelning i partiets styrelser. Kan detta inte åstadkommas ska särskild motivering göras. Detta fick tillgripas i lördags eftersom var en av de sex valda är kvinna.

De flesta i den avgående styrelsen ställde inte upp till omval. Kvar är Olof Norberg (som blev ny kassör), Bengt-Göran Paradis och Göran Persson. De nya är Åke Arvidsson, Mytil Peter och ordföranden Henrik Smith. Ingen i den nya styrelsen lär vara född på 40-talet eller tidigare. Ett trenderbrott? Nja, årsmötet visade att medelåldringarna ändå behåller greppet över lokalorganisationen.

Gr

Oinvigt

I lördags skulle den nya brandstationen på Gastelyckan invigas. Alla yttre betingelser fanns till hands: en invigande justitieminister, ett par hundra gäster, massor med mat, massor med dryck, och eftersläckning frampå natten.

Det var bara det att justitieministern missade att uttala de magiska orden "härmed förklarar jag ... invigd". Uppgiften har vi från två av varandra oberoende källor.

Därmed är brandstationen alltså inte invigd. Så trevligt som genreppet var, hoppas vi att invigningen verkligen blir av, menar våra sagesmän.

Öppet brev till vänsterpartiets partistyrrelse

I och med namnbytet till vänsterpartiet 1990 föddes hoppet om en radikal förnyelse av partiet. Vänsterpartiet i Lund deltog nyligen på vänsterpartiets kongress med förhoppningen att denna på ett klart sätt skulle markera förnyelsen av partiet både genom de dokument som antogs och genom valet av partistyrrelse.

Intrycken från kongressen är mycket motsägelsefulla. På flera punkter blev kongressen en klar framgång för de värden Lund länge stått för.

Kongressens gjorde slutgiltigt upp med partiets tidigare syn på de före detta socialistiska regimerna i östeuropa. Partiets demokratisyn så som den uttrycks i kongressuttalandet är klar och tvetydig.

Förslaget till kongressuttalande är ett klart uttryck för att partiet vill bedriva resultatpolitik. Uttalandet andas en ekonomisk realism som alltför länge saknats i partiet. Förslaget tar på ett förtjänstfullt sätt upp miljö- och kvinnofrågor och behandlar dem som en naturlig del av den samlade politiken. Uttalandet betonar kampen mot arbetslösheten som den viktigaste frågan i dagsläget. Framför allt betonar uttalandet att vänsterpartiet inte kan bedriva denna kamp ensam, utan att vi i ett konstruktivt samarbete och kompromissande med andra partier i parlamentariska församlingar måste hitta lösningar som för utvecklingen framåt. Resultat istället för plakat!

Det nya partiprogrammet präglas till en viss del av eftergifter åt traditionalisterna inom partiet.

Programmet låter tidigare socialistiska mål ersättas av en utopisk självförvaltning som aldrig definieras. Programmet talar om att avskaffa kapitalism och införa ett klasslöst samhälle samtidigt som privat företagsamhet skall vara ett naturligt inslag i det samhälle vi strävar efter. Programmet är kort sagt en märklig hybrid mellan förnyelse och gamla VPK-krav.

Kongressens stora besvikelse blev valet av partistyrrelse. En valberedning helt utan känsla för partiets förnyelse valde att utelämnat viktiga förnyare och kommunalpolitiker i sitt förslag. Den medverkade till att rensa ut många av den tidigare partistyrrelsens förnyare. Även den nya partistyrrelsen innehåller personer som verkar för förnyelse, men valberedningens och kongressens agerande hindrade att förnyarna fick ökat inflytande i partistyrrelsen.

Vi som arbetar inom vänsterpartiet i Lund gör detta för att vi omkring oss ser viktiga problem som måste lösas: arbetslösheten, miljöförstöringen, kvinnoförtrycket, nedrustningen av den sociala välfärden. Det behövs i Sverige ett parti till vänster om socialdemokratien som kan driva dessa frågor. Utvecklingen på vänsterpartiets kongress inger oro. Partiet har en bra politisk grund att stå på i det kongressutalande som antogs. Nu krävs det att partistyrrelsen drar åt samma håll.

Vi uppmanar partistyrrelsen att fullfölja den förnyelse som drogs upp i det av kongressen antagna

Några reflexioner kring v-årsmötet

Arbetets referat i söndags av vänsterpartiets årsmöte var delvis en feltolkning. Man kunde få för sig att vårt parti var likgiltigt inför arbetslösheten. Vad Mats Olsson åsyftade i sitt yttrande var att arbetarna var rädda och tysta i denna livsviktiga fråga. V har däremot som enda parti infört i de nya stadgarna att det bör lagstadgas om rätten till arbete.

En annan fråga gällde anslag åt "Nej till EG". Roland Andersson har annars uppträtt föruftigt, men jag förvånades över hans motivering när inte ville anslå en enda krona. Det gäller ju inget ställningstagande för eller emot EG utan bara om att ge båda sidorna i någon lika möjlighet till information. Läget i dag är att ja-sidan har roffat åt sig 40 miljoner i anslag medan nej-sidan endast har erhållit 100 000 till upplysningsverksamhet. Det förvånande är att Roland som skattebetalare inte med ett enda ord protesterade mot att han som skattebetalare är med och bidrar till den andra sidans stora anslag. En sådan slagsida i en så viktig fråga är demokratiskt betänkligt.

Det gamla ordstävmet om att sila mygg och svälja kameler kan tillämpas på Rolands agerande i denna fråga.

Göte Bergström

huvudutalandet. Detta är en förutsättning för en framgångsrik valrörelse 1994.

Lund 1993-02-07

Styrrelsen för vänsterpartiet i Lund på uppdrag av årsmötet

Rikspolitisk kommentar

Om ekonomichefen på ett företag hade stoppat 1,2 miljarder i kassaskåpet och lämnat dörren olåst när han gick hem, skulle han ha fått sparken. I synnerhet när det visade sig att en skum typ (Robban) hade varit där och försökt lägga vantarna på stålarna.

Men när "näringminister" Per Westerberg gör samma tabbe genom uppgörelsen med Ny Demo-

Förny, förnya

Roland Andersson, innan han blev förn

Intervju med ny ordförande

— *Nå, Henrik Smith, rapporterna till årsmötet talade om minskad utåtriktad aktivitet och sjunkande medlemstal inom vänsterpartiet i Lund. Finns det egentligen några utsikter att den tendensen skulle kunna brytas inom den närmaste framtiden.*

— Ja. Vi har under det gångna året och även dessförinnan lagt ner stor kraft på den inre debatten. Nu är kongressen över och vi får naturligt större möjlighet att vända oss utåt. Därmed är det inte längre interna stridigheter som dominerar bilden av oss och vi kommer rimligen att attrahera fler.

— *Du är som ledamot av park- och naturvårdsnämnden själv kommunalpolitiker. I debatten på årsmötet efterlystes bättre kontakter mellan styrelse och kommunalpolitiker.*

— Det ställer vi upp på och ett gemensamt möte är redan planerat. Vi tänker som styrelse inte blanda oss i konkreta detaljer men de stora frågorna bör diskuteras i en vidare krets. Ett exem-

pel är kravet på kommunal skattehöjning.

— *Anser du att kommunalskatten bör höjas i Lund?*

— Kommunens ekonomi är riktigt dålig, inte minst på grund av skatte- och bidragsomläggningar. Vi ser vilka behov som existerar men vi kan heller inte tillgodose dem med pengar som inte finns. De arbetslösa hjälps inte av att vi ökar vår låneskuld ytterligare. Då återstår skattehöjning. En annan fråga att diskutera är strategin inför kommunalvalet. För mej är det självklart att vi bör eftersträva en ny röd-grön majoritet.

— *I Lund har ju det samarbetet haft några större dimensioner utanför kommunalpolitiken. Socialdemokraterna har t.ex. avisat förslag om gemensamt förstamajfirande.*

— Vi ska ändå komma med nya förslag. Det finns tecken på en mjukare hållning hos dem. Personligen kommer jag bra överens med deras ordförande Gunnar Jönsson som sitter i samma

nämnd som jag.

— *Och miljöpartiet?*

— Jag hoppas på ett fortsatt starkt miljöparti här i Lund. Men osäkerheten om deras framtid är stor, och deras öde avgörs i första hand på riksplaneln och i massmedierna.

— *Den hetaste diskussionen på årsmötet gällde EG. Hur ska den frågan hanteras?*

— Vi ska fortsätta diskussionen, bland annat på medlemsmöten. Organisationen "Nej till EG" kan nog behöva stöd men det måste vara kritiskt. De har hittills inte kunnat visa fram något realistiskt alternativ till en svensk anslutning. Det finns också en klar risk för att deras propaganda får en alltför stark vänsterprägel. På väggen här bredvid telefonen har jag en nitbild av Carl Bildt som de har producerat. Den måste rimligen stöta bort de EG-kritiska moderater som man måste ha med sej om motståndet ska få verklig bredd.

— *Du sa på årsmötet något om att Lund bör behålla initiativet när det gäller att formulera problemen. Lund ska alltså fort-*

sätta att vara aktivt i den inre partidiskussionen?

— Javisst. Och det ska inte vara någon strikt inre debatt utan vi ska använda oss även av medier som når en större krets. Fast det är fråga om en balansgång. Jag tror att förnyarna på olika orter bör ha fortsatt kontakt, men det bör ske i form av nätverk och inte någon fastare organisation. Därtill är utgångspunkterna ifråga om åsikter och bakgrund alltför stora. Men våra omsorger om partivärlden utanför Lund bör också gälla distriktet, det vill säga Skåne. Det är till exempel ett intresse för oss att organisationen i Malmö blir starkare.

— *Förr skrev styrelsen ledare i VB. Tänker ni återuppta den seden?*

— Vi har inte haft något ordentligt sammanträde än så jag vill vänta med svaret. Att skriva ledare låter pretentiöst och kan därför verka blockerande, men jag tror att enskilda styrelsemedlemmar vill skriva debattlägg som i praktiken har samma tyngd. Klart är att VB är viktig för organisationen i Lund och förtjänar stöd.

ar: ute med kofot?

krati om att stoppa miljarder av löntagarfondspengarna i s.k.riskkapitalbolag och en annan skumtyp (Robert Weill) genom AB Proventus försöker norpa stålarna genom skövertag, då får Per W inte sparken. Tvärtom kallar han stödförsöket "affärsmässigt".

Robban, som nyss sluppit ut från kåken efter senaste sjålet, funderar nu på att gå med i moderaterna.

re, förnyast

Roland Andersson

tillhör "fömyarna" i vänsterpartiet. Det visade han inte minst i lördags på partiets årsmöte. Den annars så modererade Roland motiverade sitt motstånd mot ekonomiskt bidrag till Nej till EG-Lund med argument hämtade från moderaterna. Han ville inte att hans pengar skulle användas som bidrag till den föreningen eftersom han ogillade EG-motståndarna. Dom som ville driva opinion mot EG kan själva bekosta verksamheten, menade han.

Vi väntar nu på nästa utspel från Roland där han tycker att också partiföreningens opinionsbildande verksamhet skall betalas av dem som vill ha den. Inte som nu, genom kommunalt partistöd, som bekostas av skattebetalare som kanske inte ens vill ha partiet i kommunfullmäktige. Roland hade inte en bra dag i lördags.

Gunnar Sandin

hade en bättre dag. Han ville trots att han är EG-förespråkare, att årsmötet skulle ge bidrag till föreningen. Andramötesdeltagare, som inte tagit ställning i EG-frågan, ansåg också att bidrag var försvarbart av demokratiska skäl, med tanke på att JA-sidan genom regeringen fått många tiotals miljoner för EG-propaganda medan NEJ-sidan på riksnivå fått 150 000:-

Den lokala NEJ-föreningen brottas med ekonomiska problem och har bl a fått ta privat lån för att klara verksamheten berättades det. Årsmötets beslut blev att frågan gick vidare till styrelsen för avgörande.

Ett gott råd till partiets EG-motståndare – i fall av avslag – blir att i fortsättningen betala sitt partistöd till Nej till EG-Lund i stället för till partiföreningens stödfond.

Göran Persson

däremot, var en dålig rådgivare. Han motionerade till årsmötet om att partiföreningen skulle hålla inne den del av det kommunala partistödet, som betalas till distrikt- och particentral, för att pengarna istället skall "användas här i Lund för en från Vänsterpartiet skild valrörelse", som han skriver i sin motion.

Det betyder att han är beredd att norpa partiets pengar på samma sätt som APK-arna gjorde på en del ställen 1977 när de stack och

Vänsterpartiets årsmöte – en utomstående reflektioner

Att vara utomstående är alltid intressant; detta att konfronteras med en värld vars interna lagar man inte riktigt känner provocerar alltid tänkande. Chansen att kolla hur v fungerar litet mer internt i lördags var därför oemotståndlig, och mycket givande. Varför då sprida dessa reaktioner till en liten, men dock allmänhet? Mest kanske för att jag tror att många kan känna igen sig i känslan av att inte riktigt förstå vad som pågår; gamla sympatisörer som aldrig varit partimedlemmar, precis som jag. Och som den motvalls-person man faktiskt är, går det inte att komma ifrån, att i dessa dagar med strömhopp från partiet får man en väldigt stark lust att gå in, möjligen med det glada utropet "Länge leve den permanenta revolutionen" — fast då får man kanske inte vara med?

Förutsägbart för invigda

Det första som slår en vid ett sådant här besök är hur organisationer, dvs partier, fungerar. För att främja sina politiska syften måste man ha folk som jobbar, hårt och säkert dedicerat. Men i och med att de som orkar satsa så alltid är ganska få, utvecklas meddetsamma en intern organisation enligt ganska rigida linjer; det föreföll, just för en utomstående, påfallande uppenbart i lördags att alla de andra närvarande visste mer eller mindre exakt vad som skulle sägas, och vem som skulle säga det. Det inre skiktet blir så pass litet, att debatten, även om den är intressant, säkert skulle vara oerhört svår att på ett betydelsefullt sätt presentera för presumtiva väljare/sympatisörer. Fokus faller så lätt på vilken traditionellist/förnyare som hamnade på vilken post under partikongres-

öppnade eget. Inte mycket till förnyelse.

George Orwell

däremot var en förnyare. I "Djurfarmen" lanserade han ett nytt språkbruk, där begreppen ställdes på huvudet. Det används nu flitigt i vänsterpartiet. De som vill förändra samhället kallas traditionalister och det som är ganska nöjda med hur det är kallas för förnyare. Det finns också en lokal variant "dom som tycker som vi här i Lund". Eftersom det är en viss skillnad också bland "förnyarna" efter kongressen får vi kanske höra talas om "nya förnyare", "traditionella förnyare", och "traditionella traditionalister". För att inte tala om "dom där i Lund som inte tycker som vi tycker här i Lund".

Det kan väl vara skönt med lite påhopp efter alla avhopp?

Rune Liljekvist

sen, och vad detta kan tänkas betyda; vad betyder egentligen Ludvikas linje kontra Lunds? Därmed inte sagt att det enbart under rapporteringen från partikongressen diskuterades sådana frågor, men ändå.

Problemet för ett parti av vänsterns karaktär i Sverige är då, att borgerligare partier och deras väljare traditionellt inte är särskilt vana vid att delta aktivt. De flesta är helt nöjda med att låta några få sköta det praktiska utförandet av vad de i princip kan hålla med om. Men inom den svenska vänstern fanns, åtminstone sedan 60-talets slut, en känsla av aktivt deltagande, av att vara i fas med ledningen för det parti man sympatiserade med. Om nu detta så hårt skall definieras som plakat- och manifestationspolitik, visioner som måste skrotas till förmån för praktiska åtgärder, löper man en uppenbar risk att genom förvandlingen till en mera reguljär, intern partiapparat förlora det som karakteriserade vänstern – och därmed förlora en stor del av det klientel man kunde ha.

Utän att vilja förfalla till personangrepp förefaller det mig förskräckligt när partiets riksdagsman säger att han tycker att visioner och utopier borde förbjudas i politiska partier. Vad är egentligen vänstern utan en vision och till och med en ideologi? Är det verkligen så, att de nordiska systerpartierna med fler procent väljare, som ständigt framhålls som föredömen, är helt visionslösa? Lyckligtvis fick denna defaitistiska inställning mothugg – ett gammalt fint humanistiskt (Lars-Arne Norborg drog sig inte för att citera både Branting, Wigforss och Viktor Rydberg), och ett miljöpolitiskt (Karin Svensson Smith). Båda framhöll att det aldrig kan vara frågan om ett antingen/eller; de praktiska beslut man fattar måste ju ha sin grund i vad man satt upp för mål med verksamheten. Att sedan dessa visioner kan behöva justeras, bli föremål för omprövning, eller sättas som etappmål, är ju bara sunt förnuft. Men skall man bara tänka sig att bedriva verksamhet utan något som helst bakomliggande syfte utom ett som är så allmänt formulerat att det inte förpliktar till någonting, blir man ju åter igen bara en politiker, en person som gillar att jobba med en viss sorts verksamhet, men inte har någon bas för den.

Till den borgerliga pressens lycka

Vad jag undrar litet över är detta: är det ingen som någonsin ställer sig frågan, om vänsterns ned-

gång i väljaropinioner och medlemsantal kanske kan ha att göra med exponeringen av interna stridigheter å ena sidan och övergivandet av visioner å den andra? Om man ägnar sig åt alltför mycket skuldtyngt bekännande av gångna synder, och känslan av att nu skall det göras rättning bort från ideologi och visioner, tappar man då inte folk som tycker att just nu har vänstern sin stora chans? Så vitt jag förstår är de enda som nu är riktigt helt lyckliga med vänstern den borgerliga pressen (har ibland anledning att läsa Svenska Dagbladet). De kan samtidigt gott säga åt att vänstern gör en aldrig upphörande självkritik och slåss internt inför öppen ridå, och de kan ändå ständigt framhålla att det hjälper ju inte – fullt så rumsrent att den vägrar att ha någon som helst farlig ideologi blir vänstern i alla fall aldrig. Personligen tycker jag det är oerhört uppmuntrande när Gudrun Schyman på Svenskans ledarsida påstås ha ett värre förflutet (nu illa dolt) än Ulrike Meinhof – det betyder nämligen bara en enda sak: borgerligheten ser fortfarande vänstern som något farligt, ett synsätt som vi själva totalt tycks ha tappat.

Om man som utomstående ställer sig frågan inför varför det nödvändigtvis måste vara så, att ideologi utesluter praktisk verksamhet (något som vi i Lund under sin tid som VPK hela tiden motbevisade), kan man på ett medlemsmöte som detta få diverse intressanta inblickar som förklarar en del. Det framfördes t.ex. hur omöjligt det kunde vara förr i tiden: ville man i KU anta någon åtgärd eller uttalande mot arbetslöshet, stötte detta på patrull, eftersom man i så fall kunde få folk att tro att arbetslöshet kunde lösas inom kapitalismens ramar, vilket inte var fallet. Sådant kan ju förklara en del – men att därifrån dra konsekvensen att all ideologi är av ondo är ungefär i paritet med att hävda att man inte bör lära barnen alfabetet, då det finns så många idioter som skriver strunt.

Slutintycket av detta möte, för en tveksam men öppen åhörare, blir nog ändå att nu kan det vara dags att bli medlem: antingen för att försöka bidra till tanken att vänstern helt utan Marx nog ändå blir något ganska konstigt, och att han på många sätt är aktuellare i dag än han någonsin varit eller bara för att man inser att en vänster, så länge den inte helt definieras sig inom ramar som lika väl kunde passa folkpartiet behövs så väl – både praktiskt verkande och med ideologi.

Charlotte Wikander

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet, (Se ovan)
NY ADRESS.....

Elevdemonstrationen

Det kan väl knappast ha undgått någon, att onsdagen den tredje februari avgick ett demonstrations-tåg från Clemenstorget. I tågen gick ca 400-500 skolelever (inte 300 som Sydsvenskan skrev) som protesterade mot de nedskärningar som ska göras på skolan. Det var flest elever från Svane, Fågelskolan och Fäladsgården som deltog med det kunde varit fler, rektorer från ett antal skolor (t.ex. Järnåkra och Katte) förbjöd eleverna att gå. Demonstrationen var från början uppfattad att vara opolitisk (*icke partipolitisk? reds. anm.*), men fick till slut en klar vänsterprägel.

En av arrangörerna, Andreas Bergegårdh från Fågelskolans elevråd sa till massan och journalister: - Minns ni 68? Nu är det dags för vänstern att vakna.

Arrangörerna var en organisation kallad Elevkampanjen (en riksomfattande elevorganisation med socialistisk grund som bl. a. stoppat flera förslag om nedskärningar i Stockholm, med demonstrationer på över 10 000 demonstranter) och samman-

slagning av representanter för Lunds skolors elevråd.

En representant för Elevkampanjen, Eduardo Montero, sa att demonstrationen var mot de planerade nedskärningarna på komvux, höjd skolmatsavgift på gymnasiet och nedskärningar på hemspråksundervisningen. Kattes elevrådsordförande Jerker Rönngard och Julian McKinney från Fågelskolans elevråd höll tal på förmötet på Clemenstorget.

Slagord på demonstrationen var "Ryde skolans pengar tar, ger till dem som redan har", "Vilka ska ha bäng? Bildt och hans gäng!" Hej hopp, Bildt stopp" samt "De som inte hoppar stöder Carl Bildt".

När det sistnämnda hördes hoppade nästan alla. Talen fick ett stort positivt gehör från demonstranterna.

Som avslutning vill jag säga att vänsterpartiet fick 16,4% i Fågelskolans senaste skolval. Sossarna fick 21% och moderaterna 18,6%. Vänstern lever bland oss ungdomar.

Daniel Granér

Fel om Bo Hammar

har Gunnar Sandin på en punkt. Han sitter inte arbetslös och odlar sin bitterhet. Han ägnar sig åt fotbolls forskning, vilket är ett arbete och därtill njutningsfyllt. Tillsammans med sociologen och lundavännen Mats Franzén skriver han för närvarande en bok om Hammarby IF. Till hans kvalifikationer för arbetsuppgiften hör att han har sett de flesta hemmamatcherna sedan han på 50-talet flyttade till Stockholm

VB:s avd. för Österländsk Mystik

Säkert är det många av de trogna läsarna som inte vet att Lund är södra Sveriges absoluta centrum för T'ai Chi Chuan, det som ibland kallas för kinesisk skuggboxning och praktiseras i förenklad form av mängder med folk i parkerna i Kinas storstäder varje morgon. I den mera sofistikerade form som lärs ut i Lund har faktiskt denna träning påfallande likheter med Vandringssektionens målsättning: dynamisk meditation (alla vet ju att det blir så trist att gå långt att hjärnan domnar av), träning och självdisciplin (blåsorna på fötterna!), social samvaro samt känslan av att må oerhört bra när det hela är över. Kanske v kan tänka sig en T'ai Chi-sektion som komplement till övriga aktiviteter?

Hannes-H. Maass höll i lördags ett öppet hus i Stadshallen, där Lundaborna kunde bese T'ai Chi i praktiken. Det han och de instruktörer han utbildat under mer än tio år i Lund lär ut är den s.k. "Korta Yang-formen"; en obruten rörelsesekvens som pågår i 10-12 minuter. Dessutom finns möjlighet till undervisning i svärdskonst. Man kan starta som nybörjare under terminerna, åka på sommarläger i Blekinge veckan före midsommar, eller, helt enkelt, när det börjar bli varmare, dyka upp i Botan på lördagsförmiddagarna vid tiotiden; då brukar det oftast tränas där (under den tyska lönnen).

Den som eventuellt vill ha ytterligare information kan ringa 132266 (H. Maass) eller 323123 resp. 139626.

Chloë

söder.

Även Franzén är stamkund på Söderstadion. Dessutom har han just i en imponerande studie avhandlat framväxten av den folkliga stadskulturen med utgångspunkt i Bajens upptagningsområde: *Den folkliga staden - söderkvarter i Stockholm mellan krigen* (Arkiv).

Tomas Peterson

Protestera nu!

Vi vill protestera mot de systematiska våldtäkterna och övergreppen mot kvinnor och barn i Bosnien-Herzegovina, enligt nyligen publicerade Amnestyrapporten.

-Vi kräver att Genèvekonventionen om de mänskliga rättigheterna efterlevs. Etnisk utrensning måste stoppas!

-Vi kräver att den svenska regeringen kraftfullt agerar via internationella organisationer för att stoppa övergreppen och verkar för att ge de våldtagna kvinnorna och deras barn asyl i Sverige.

-Vi kräver att en internationell domstol ställer de skyldiga till ansvar för de brott som begåtts mot de mänskliga rättigheterna.

-Alla vi, kvinnor och män, som känner avsky och maktlöshet inför det som sker, låt oss sluta upp

lördag 13 februari kl 11.00 på Stortorget

för att visa vår solidaritet och vrede. Vi som tagit initiativ till denna aktion är en grupp kvinnliga lärare på Polhemskolan i Lund.

MÖTE MÖTE

KOMPOL möte Må 15.2 kl 19.15 på partilokalen. Tema: Kommunfullmäktige och sammandragning med nämnd-ledamöter för genomgång av budgetramar.

RÖDA KAPELLET Fr 12.2 spel på personalfest KDN Norr. Samling 18.30 i biblioteket för uppvärmning. Repertoar: 59, 73, 76, 117, 118, 132, 184, 226, 233, 253, 254, 255, 257, 258, 267.

Sö 14.2 kl 18.00 (Obs tiden!) rep på Kapellsalen, Odeum. Ta med alla noter. Kl 19.00 årsmöte med öl och mackor. Ta med utsända handlingar.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Finn Hagberg, Rune Liljekvist och Gunnar Sandin.

Tel. red. onsd 18: 046/11 51 59
Fax : 046/14 65 82

Kontaktredaktör för nästa nummer: Gunnar Sandin, tel 13 58 99. Vid utebliven tidning ring Rune Liljekvist 13 82 13 el. 11 50 69

Fullt blås i Röda Kapellet

Stundande söndag har Röda Kapellet årsmöte. Man kan se tillbaka på det aktivaste året i orkesterns historia både vad gäller repetitioner och offentliga framträdanden. Bidragande till detta är det båda teaterproduktioner som man varit engagerad i. Året har också bjudit på ovanligt många spelningar för olika kommunala uppdragsgivare. Trots detta har den "traditionella" agitationen inte försumrats. Orkestern har medverkat på ett tiotal appellmöten (mest men inte bara för vänsterpartiet) och några demonstrationer.

Detta digra program har möjliggjorts genom god uppslutning bland de förut aktiva men också nyrekrytering och tillfälliga förstärkningar. Sammanlagt 54 personer medverkade under 1992. Huvuddirigenter var Håkan Olsson och Birgit Stare.

Även för den påbörjade terminen finns ett antal spelningar inbokade, förutom fortbildning i form av söndagsrepetitioner och internat. Några stämmor behöver fortfarande förstärkas, meddelas det, så fler medlemmar är välkomna. Instrument finns i begränsad utsträckning till utlån.

Grön krisräddning?

Det smärtar att höra hr chefredaktörens dystra profetior om VBs framtid. Det skulle dock inte vara likt honom att utan kamp och kreativa visioner ge upp någonting så kärt och viktigt som VB.

En lösning på problemet sviktande prenumerantstock och dito bidrag finns törhända runt hörnet. Gunnar Sandin har ju länge pläderat för ett ökat samarbete mellan v och mp, på sikt kanske ett samgående. Praktiskt har detta redan manifesterats flera gånger.

Varför inte försöka få mer grönt engagemang i VB? Gröna Gnistan är inte på långa vägar lika skojig som VB och med fler gröna skribenter borde VB bli en än bättre avisa.

(Jag misstänker att Gunnar riggat det här, han bara väntade på att någon annan skulle säga det...)

Håkan Olsson